

ПРЕДАТЕЛСТВОТО НА ИУДА ИСКАРИОТ

Тук ще разгледаме разказите на св. евангелисти Матей, Марк, Лука и Йоан за деянията на Иуда по време на проповедническата дейност на Спасителя, и най-вече за намерението му да предаде своя Учител, самото предателство и неговия печален край.

При изброяване на Дванадесетте апостоли първите трима евангелисти пишат:

“И Иуда Искарот, който щеше да Го предаде.”

За него говори по този повод и св. Йоан Богослов: *“защото Иисус отначало знаеше... кой ще Го предаде”* (Йоан. 6:64) и предава думите Му:

“Не Аз ли избрах вас дванайсетте? Но един от вас е дявол. Говореше за Иуда Симонов Искарот, защото той, бидейки един от дванайсетте, щеше да Го предаде” (Йоан. 70-71).

За Иуда се говори при гостуването на Иисус и учениците Му в дома на Симон Прокажени. Тогава една жена, носейки алабастрен съд с миро, като го счупила, възливала миро върху главата на Иисус. И възнегодували учениците Му, казвайки помежду си:

“Защо стана това пражосване на мирото? Та то можеше да се продаде... и парите да се раздадат на сиромаси” (Марк.14:3-5).

Тези думи св. Йоан Богослов влага в устата на Иуда Симонов Искарот и допълва:

“Това каза той, не че се грижеше за сиромасите, а защото беше крадец. (Той държеше ковчежето и крадеше от онова, каквото там пускаха.)” (Йоан. 12:6).

След този случай в къщата на Симон Прокажени св. ев. Лука съобщава:

“И влезе сатаната в Иуда, наричан Искарот, един от... дванайсетте. И той отиде и се наговори с първосвещениците и воеводите как да им Го предаде” (Лука 22:3-4).

Решението на Иуда св. евангелист Матей предава така:

“И рече: какво ще ми дадете, та да ви Го предам? А те му предложиха трийсет сребърника” (Мат. 26:15).

И св. ев. Лука продължава: *“И той обеща, и търсеше сгодено време да им Го предаде не пред народа” (Лука. 22:6)*, защото се е страхувал да стори това свое пъклено дело открито.

Следват разговорите по време на Тайната вечеря. Това най-подробно разказва св. Йоан Богослов:

“И във време на вечеря, когато дяволът беше вече вложил в сърцето на Иуда Симонов Искарот да Го предаде” (Йоан. 13:2)

Иисус казва на Петра:

“Умитият има нужда само нозете си да умие, защото цял е чист; и вие сте чисти, ала не всички. Защото Той знаеше кой щеше да Го предаде, затова и рече: не всички сте чисти” (13:10-11).

И продължава:

“Не за всички ви говоря: Аз зная кои съм избрал. Но да се сбъдне Писанието: “който яде с Мене хляб, дигна против Мене петата си” (13:18).

“Като каза това, Иисус се смути духом, засвидетелства и рече: “истина, истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде” (13:21).

На въпроса на обичания от Учителя ученик:

“Господи, кой е? Иисус отговори: онзи е, комуто Аз натопа залък и подам. И, като натопа залъка, подаде го на Иуда Симонов Искарот. И тогава, подир залъка, сатаната влезе в него. А Иисус му рече: каквото ще вършиш, върши по-скоро. Никой обаче от насядалите на трапезата не разбра, защо му каза това. А понеже Иуда държеше ковчежето, някои мислеха, че Иисус му казва: купи, каквото ни трябва за празника, или да раздаде нещо на сиромаси. Той, като взе залъка, веднага излезе; беше нощ” (13:25-30).

Този момент допълва св. евангелист Матей с думите на Иисус Христос:

“Прочее, Син Човеческий отива, както е писано за Него; но горко на оня човек, чрез когото

Син Човеческий ще се предаде; добре щеше да бъде за този човек, ако не бе се родил. А Иуда, който Го предаде, отговори и рече: да не съм аз, Рави? Иисус му отговори: ти каза” (Мат. 26:24-25).

В Своята първосвещеническа молитва Иисус Христос казва за Своя предател:

“Когато бях с тях на света, аз ги пазех в Твоето име; ония, които си ми дал, опазих, и никой от тях не погина, освен погибелния син, за да се сбъдне Писанието” (Йоан. 17:12).

Св. евангелист Йоан Богослов подробно описва и самото предателство:

“Като каза това Иисус, излезе с учениците си отвъд потока Кедрон, дето имаше градина, в която влезе Сам Той и учениците му. А това място знаеше и Иуда, който щеше да Го предаде, защото Иисус често се събираше там с учениците си. Тогава Иуда, като взе една чета войници и слуги от първосвещениците и фарисеите, дохожда там с фенери, светила и с оръжия. А Иисус, знаейки всичко, каквото щеше да стане с Него, излезе и им рече: кого търсите? Отговориха му: Иисуса Назорея. Иисус им казва: аз съм. С тях стоеше и Иуда, който Го предаваше” (Йоан. 18:1-5).

Евангелист Марк допълва:

“А оня, който Го предаваше, бе им дал знак, казвайки: Когато целуна, Той е; хванете Го и водете зорко. И като дойде, веднага се приближи до Него и казва: Рави, Рави! и Го целуна” (Марк. 14:44-45).

А св. евангелист Матей предава сцената по-подробно:

“Радвай се, Рави! и Го целуна. А Иисус му рече: друже, защо си дошъл?” (Мат. 26:49-50)

Св. евангелист Лука допълва думите, казани от Иисус Христос:

“Иудо, с целуване ли предаваш Сина Човечески?” (Лук. 22:48)

А за участието на предателя говори само св. ев. Матей:

“Тогава Иуда, който Го предаде, като видя, че Той е осъден, разкая се и върна трийсетте сребърника на първосвещениците и стареите, като каза: съгреших, че предадох невинна кръв. А те му рекоха: що ни е грижа? Ти му мисли. И като захвърли сребърниците в храма, излезе и отиде, та се обеси. Първосвещениците прибраха сребърниците и казаха: не бива да се турят в църковния ковчег, защото са цена за кръв. И като направиха съвещание, купиха с тях грънчаревата нива, за да погребват странници; затова и доднес тая нива се нарича кръвна нива” (Мат. 27:3-8).

Това е тъжната история за предателството на Иуда Искарот.

Тази евангелска история е много поучителна за всички ни, защото и сега се намират продажни люде, които за пари, облаги и издигане в почести са готови да предадат и брата си, и честта си, и вярата си, дори и Църквата.

Стоян Тодоров Мерджанинов

Из книгата [“Към колебаещия се във вярата”](#), “Синодално издателство”, 1999 година

“Треклят сын погибельный Иуда еже за сребролюбие давится”. Своеобразен орден на предателя Юда, изработен през 1709 от руския цар Петър I и предназначен за Мазепа и другите предатели и користолюбци.

Източник: pravoslavieto.com